

- onderzoek van de economie van de publieke sektor. Rapport 78.06 (juni 1978). Leiden.
- RIJN VAN ALKEMADE, E. M. VAN. 1979b. Budgetvoorlichting in Nederland. *Vakblad voor Huishoudkunde* 1(1) 2-9.
- RYAN, M. E. and E. SCOTT-MAYNESS. 1969. The excessively indebted, who and why. *Journal of Consumer affairs* 3(1) 107.
- WILLIAMS, F. L., M. NALL and P. ZWAAGSTRA-DECK. 1976. Financial problems of urban families. *Home economics research journal* 4(3) 185.
- VEELING, P. J. J. 1980. Financiële problemen van huishoudens. Landbouwhogeschool, vakgroep huishoudkunde. Wageningen (ongepubliceerd).

Korrespondentieadres

O. Pedrolì, Acaciastraat 7, 2404 VA Alphen aan de Rijn;
P. Veeling, Griegplein 119, 3122 VN Schiedam.

Beide auteurs studeerden huishoudwetenschappen aan de Landbouwhogeschool te Wageningen. Ir Olga Pedrolì werkt thans als konsulent bejaardenoorden West-Nederland bij de Katholieke Vereniging voor Bejaardentehuizen; ir Peter Veeling is als onderzoeksmedewerker verbonden aan het Nationaal Instituut Budgetvoorlichting (NIBUD) in Den Haag.

Boekbespreking

vervolg van p. 73

Er wordt ingegaan op het onderscheid tussen 'fysiek-ruimtelijke omgeving' als begrip naast dat van het sociaal-ruimtelijk gedrag van de bewoner. De vertaling van de inhoud van deze begrippen naar eigen woon-situatie wordt gezien als het woonekologisch aspect. Dit vraagt van de woonecoloog deskundigheid van bouwen en wonen.

In hoofdstuk 10 wordt de betekenis naar voren gehaald van het systeem- en modelmatig denken, nodig voor het ontwikkelen van leermodellen. Dit als mogelijkheid om de complexiteit van de wederzijdse beïnvloeding van de mens en zijn woonomgeving doorzichtiger te maken.

In het daarop volgende hoofdstuk werkt Van Leeuwen het *structuurmodel* uit zoals dat in Wageningen aan de Landbouwhogeschool ontwikkeld is. Gewezen wordt op het belang van het visualiseren van dit model om eventuele tekorten in ruimtelijk inzicht aan te vullen. Jammer dat er geen aandacht besteed is aan het feit in hoeverre het model beproefd is in verband met de didactische bruikbaarheid (leermodel/denkmodel).

Hoofdstuk 12 gaat over een theorie van het wonen, waaraan Van Leeuwen als inhoud geeft 'de mate van optimaal identificeren met de private habitat' die bepalend is voor de identificatie van de meer 'complex habitats'. Het lijkt mij waardevol deze theorie aan de realiteit te toetsen.

Het laatste hoofdstuk gaat in op plaatsbepaling en rol van het vakgebied woonekologie tussen architectuur en sociale wetenschappen. Aan de hand van een soort 'groeischema' tracht de schrijver dit duidelijk te maken.

Het boek is in eerste instantie bedoeld voor studenten in de woonekologie en andere vakgebieden die zich met bouwen en wonen bezig houden, voor welke groep het mij ook zeer bruikbaar lijkt. Daar het taalgebruik vrij moeilijk is vraag ik mij wel af of het een breder publiek zal bereiken. Ook de hoofdstukken die wat filosofisch van aard zijn zullen wat minder toegankelijk zijn.

De grote waarde van het boek ligt in het feit dat men bij het woonekologisch denken uitgaat van de 'wonende mens in zijn huishoudensituatie' om van daaruit een *woonbewustzijn* te ontwikkelen bij de bewoners.

Het is inderdaad goed merkbaar dat het boek geschreven is door een architect; voor dit feit vraagt de schrijver in het voorwoord bij voorbaat zijn exkuus. Het boek is als een algemene inleiding bedoeld en vraagt om een vervolg, misschien geschreven door een woonecoloog.

T. Muller